

Arbete hemifrån och arbetad tid

Arbetskraftsundersökningarna 2019–2024

Sveriges officiella
statistik

Arbete hemifrån och arbetad tid

Arbetskraftsundersökningarna 2019–2024

Producent SCB, Statistiska centralbyrån
Avdelningen för Social Statistik och
Analys
701 89 Örebro
+46 10–479 00 00

Förfrågningar Stefan Andersson
+46 10 479 40 81
stefan.andersson1@scb.se

Sandra Medenica
+46 10 479 42 75
sandra.medenica@scb.se

Du får kopiera och på annat sätt mångfaldiga innehållet.
Vi vill dock att du uppger källa på följande sätt:
Källa: SCB, Arbete hemifrån och arbetad tid
Arbetskraftsundersökningarna 2019–2024 Temarapport 2025:1

URN:NBN:SE:SCB-2025-AMFTBR2502_pdf

Denna publikation finns enbart i elektronisk form på www.scb.se

Innehåll

Sammanfattning	4
Inledning	6
Avgränsning	6
Arbete hemifrån i Arbetskraftsundersökningarna	7
Teori om arbete hemifrån och arbetad tid	8
Omfattningen av arbete hemifrån	10
Arbete hemifrån och arbetad tid	16
Hur skiljer sig den vanliga arbetade tiden mellan de som arbetar hemifrån och de som inte gör det?	16
Statistisk modell som beskriver sambandet mellan arbete hemifrån och arbetad tid	23
Slutsatser	29
Kort om statistiken	32
Referenser	33
Bilagor	34
Bilaga 1	34
Variabeln i denna rapport	34
Bilaga 2	36
Tidslinje över rekommendationerna under pandemin	36
Bilaga 3	37
Metodbeskrivning av den statistiska modellen	37
Many people in Sweden still work from home	39

Sammanfattning

År 2024 uppgick andelen sysselsatta i åldern 20–64 år som i någon utsträckning uppgav att de arbetat hemifrån till cirka 46 procent. Det är en ökning med drygt 26 procentenheter sedan år 2008. Ökningen är störst bland dem som arbetar hemifrån minst hälften av dagarna. Före pandemin arbetade omkring 6 procent av de sysselsatta hemifrån minst hälften av arbetsdagarna. I samband med pandemin närmare fyrdubblades andelen och år 2024 var den ungefär 13 procent. Efter pandemin har andelen som ofta arbetar hemifrån minskat, dock i avtagande takt. Mellan åren 2023 och 2024 minskade andelen med knappt 1 procentenhet. Innan dess, mellan åren 2008 och 2019, har andelen personer som arbetar hemifrån minst hälften av dagarna varit på en relativt jämn nivå med en viss trendmässig ökning. Möjligheten att arbeta hemifrån en större del av arbetsdagarna har dock tidigare i princip varit avgränsad till egenföretagare och vissa specifika yrkesgrupper.

Under år 2024 var det fast anställda i åldersgruppen 30–54 år som i högst utsträckning arbetade minst hälften av dagarna hemifrån. Andelen för denna åldersgrupp har sedan 2019 ökat från ungefär 4 procent för kvinnor och 5 procent för män till omkring 14 procent för respektive grupp. Det är även stora skillnader mellan anställda med olika utbildningsnivå och mellan olika sektorer. Arbete hemifrån är vanligast och har ökat mest bland personer med eftergymnasial utbildning som arbetar i antingen privat tjänstesektor eller statlig sektor. Bland dessa har andelen som arbetar hemifrån minst hälften av arbetsdagarna ökat från 10 till 22, respektive från 12 till 21 procent. Motsatsen observeras inom den kommunala sektorn, där motsvarande andel istället har minskat mellan 2019 och 2024, från 7 till 5 procent. Att färre arbetar hemifrån inom kommun och landsting kan förklaras av sammansättningen av yrken, där arbetsuppgifterna i högre utsträckning kräver fysiska möten. Den ökade omfattningen av arbete hemifrån är även i hög grad ett storstadsfenomen, även om det ökat även utanför de större städerna. Innan pandemin var andelen som arbetade hemifrån relativt jämnt fördelad över storstad, tätort och landsbygd. Däremot har andelen som ofta arbetar hemifrån ökat till drygt 15 procent i storstäderna jämfört med omkring 10 procent i tätort och landsbygd.

Arbete på distans hemifrån frigör tid som annars går åt till bland annat pendling till och från arbetsplatsen. Denna tid kan antingen läggas på fritid eller i vissa fall fler i arbetstimmar. Inom i princip samtliga redovisningsgrupper visar resultaten att den vanligen arbetade tiden per vecka är högre bland personer som arbetar hemifrån. Skillnaden mellan de som arbetar hemifrån och de som inte gör det är ungefär lika stor inom de flesta redovisningsgrupper i rapporten. Mellan sektorer är skillnaden tydligast för personer som arbetar inom landsting eller

kommun. Inom dessa sektorer är arbetstiden närmare 3 timmar högre bland de som arbetar hemifrån. Ett resultat i motsatt riktning observeras inom IT-yrken där arbete hemifrån är som mest utbrett. I dessa yrken tenderar de som arbetar hemifrån i stället att arbeta ungefär en timme mindre.

En regressionsmodell har tillämpats för att undersöka kopplingen mellan arbete hemifrån och arbetad tid, där arbetad tid förklaras av arbete hemifrån och andra bakgrundsfaktorer. Resultaten visar att det överlag finns ett positivt samband mellan arbete hemifrån och vanligen arbetad tid, på både individ- och yrkesnivå. Den genomsnittliga marginaleffekten av att arbeta hemifrån i modellen varierar från 0,5–1,5 timmar per vecka mellan olika redovisningsgrupper. Arbete hemifrån är i högre grad kopplat till fler arbetade timmar i de yngre och äldre åldersgrupperna, bland personer utan eftergymnasial utbildning och i mindre orter jämfört med i storstäderna. Det finns dock en betydande variation mellan yrkeskategorier. Inom vissa kvalificerade yrken, exempelvis bland chefer och lärare, är arbete hemifrån kopplat till 2–4 fler arbetstimmar per vecka. Inom de IT-yrken där omfattningen av arbete hemifrån är allra störst är distansarbete hemifrån tvärtom kopplat till något färre arbetstimmar.

Inledning

Genom att undersöka hur den sysselsatta befolkningens möjligheter och val av att arbeta hemifrån har förändrats över tid kan vi få en uppfattning av hur arbetstagarens balans mellan arbete och fritid förändrats. Sedan coronapandemin 2020–2022 har en ny norm etablerats på arbetsmarknaden från arbetsgivarens sida när fler erbjuds möjligheten att arbeta hemifrån. Arbete hemifrån kan tolkas som en form av löneförmån för arbetstagaren, samtidigt som det utgör en konkurrensfördel för arbetsgivaren.

Med utgångspunkten att distansarbete hemifrån frigör tid går det även att betrakta arbete hemifrån ur ett fördelningsperspektiv. Alla yrken har inte möjlighet att arbeta från den egna bostaden i samma utsträckning eftersom vissa yrken har arbetsuppgifter som är bundna till deras arbetsplats. Möjligheten till arbete hemifrån skiljer sig därmed även mellan exempelvis olika sektorer där yrken som möjliggör distansarbete hemifrån i högre utsträckning finns inom privat och statlig sektor i jämförelse med inom kommun och landsting.

Denna rapport syftar till att visa omfattningen av arbete hemifrån, med fokus på situationen före och efter pandemin. Det finns även en koppling till arbetad tid på så vis att arbete hemifrån frigör tid kopplad till pendling och sysslor i hemmet. Rapporten syftar därmed även till att undersöka denna koppling till arbetad tid. Arbete hemifrån undersöks utifrån bakgrundsfaktorerna ålder, hemmaboende barn, kön, utbildning/kvalifikationer, yrke/sektor, region och urbaniseringsgrad.

En regressionsmodell har tillämpats för att undersöka kopplingen mellan arbete hemifrån och arbetad tid, där arbetad tid förklaras av arbete hemifrån och andra bakgrundsfaktorer på både individ- och yrkesnivå. Yrke ingår som en nivå i flernivåmodellen med en särskild uppsättning variabler på yrkesnivå som förklarar arbetstiden inom yrket. Modellen möjliggör att hålla isär samband kopplade till yrke respektive individ. Bakgrundsfaktorer på individnivå i detta sammanhang är till exempel ålder, kön och individens utbildningsnivå, medan bakgrundsfaktorer på yrkesnivå kan vara köns- och åldersfördelning och andelen med eftergymnasial utbildning inom yrket.

Avgränsning

Rapporten är avgränsad till sysselsatta i åldern 20–64 år för att bättre spegla förhållanden på arbetsmarknaden för den arbetsföra befolkningen. Därutöver görs ytterligare avgränsningar, främst till fast anställda och i redovisningen av arbetad tid även till personer som arbetar heltid i sin huvudsyssla. Gruppen fast anställda är den större samt stabilare gruppen över tid på arbetsmarknaden. Gruppen är därför

Huvudsysslan är det arbete en person arbetar flest timmar i, eller det mest stadigvarande arbetet.

också ett lämpligt underlag för den statistiska framställningen i rapporten, inte minst för jämförelser över tid för att isolera effekter av olika händelser som till exempel pandemins påverkan på förekomsten av arbete hemifrån. I syfte att jämföra arbetad tid har även deltidsanställda exkluderats för att det är en heterogen grupp som är svårare att jämföra. Bland annat finns det olika skäl till att arbeta deltid, till exempel på grund av studier eller barnomsorg.

Som mått på arbetad tid redovisas den vanliga arbetade tiden som speglar skillnader i arbetstid genom flextid och mertid/övertid som kan påverkas av arbete hemifrån. Fokus vid redovisningen av arbetad tid är avgränsat till helåret 2024.

Eftersom företagare utgör en stor andel av de som arbetar hemifrån både innan och efter pandemin har den gruppen exkluderats från redovisningen. Även tidsbegränsat anställda exkluderas från redovisningen, då det är en heterogen grupp som är komplex att beskriva och omfattningen av arbete hemifrån överlag är lägre. Statistiken som redovisas i denna rapport fokuserar därför främst på personer med en fast anställning.

Arbete hemifrån i Arbetskraftsundersökningarna

AKU är en urvalsundersökning som beskriver utvecklingen på arbetsmarknaden för Sveriges befolkning i åldern 15–74 år. Statistiken som framställs genom AKU är föremål för internationell samordning och bygger på ILO:s konvention över arbetsmarknadsstatistiken. Definitionerna i AKU följer ILO:s rekommendationer och EU:s riktlinjer.

AKU ger en bild av arbetsmarknaden utifrån aspekter såsom sysselsättning, arbetslöshet, arbetade timmar, undersysselsättning, yrke, bransch och mycket annat. AKU:s uppgift om arbetslösa är det officiella arbetslöshetstalet i Sverige. Målpopulationen i AKU är sedan januari 2021 den folkbokförda befolkningen i åldern 15–89 år som bor i privata hushåll. Från och med januari 2021 omfattar månadsurvalet i AKU cirka 17 000 individer i åldrarna 15–89 år. Den statistik som AKU redovisar avser dock i huvudsak befolkningen i åldern 15–74 år.

I AKU:s rapportering till Eurostat ska AKU redovisa dels om personen arbetar hemifrån, dels om minst hälften av arbetstiden innefattar arbete hemifrån. Intervjupersonen får följande fråga: ”Har du arbetat någonting hemifrån den egna bostaden under de 4 veckorna (datum från/till)?”. Om svaret är ja får personen följdfrågan: ”Har du arbetat hemifrån minst hälften av din arbetstid under de 4 veckorna som började med måndagen den (datum) och slutade med söndagen den (datum)?”.

I AKU får intervjupersonen frågor om **hemmaboende barn** och vilket år barnen är födda, på detta sätt definieras hemmaboende barn.

Utbildningsnivå klassificeras enligt Svensk utbildningsnomenklatur (SUN 2020). Nivåerna bestäms utifrån lägsta uppnådda nivå och kan grupperas efter förgymnasial, gymnasial och eftergymnasial utbildning, samt även finare indelningar. I den här rapporten särredovisas endast eftergymnasial nivå respektive högst gymnasial nivå, där även förgymnasial nivå ingår.

Den svenska arbetsmarknaden kan delas in i privat och offentlig **sektor**. I rapporten redovisas offentlig sektor uppdelat på statlig, primärkommunal och landstingskommunal/regional sektor, medan privat sektor delas upp i varuproducerande och tjänsteproducerande sektor.

Standard för svensk yrkesklassificering, SSYK, är ett system för att gruppera individers yrken eller arbetsuppgifter. SSYK 2012 används för att klassificera **yrke** i AKU. I rapporten redovisas yrkeskategorier på fyrsiffrig nivå som är den mest detaljerade.

Vanligen arbetad tid anger hur många timmar personer vanligtvis arbetar under en vecka i arbete.

AKU samlar in tre olika typer av **arbetad tid**, varav en av dessa är *vanligen arbetad tid* per vecka. Vanligen arbetad tid anger hur många timmar personer vanligtvis arbetar under en vecka i arbete. I den vanligen arbetade tiden inkluderas inte olika typer av frånvaro. Det finns ytterligare två variabler för arbetad tid som bör hållas isär från vanligen arbetad tid: överenskommen tid och faktiskt arbetad tid. Överenskommen tid visar den kontraktsmässiga arbetstiden bland anställda, medan den faktiskt arbetade tiden visar hur många timmar personen faktiskt arbetat under en given vecka inklusive frånvaro.

I AKU ställs frågor om **arbete hemifrån** och variablerna kopplade till dessa frågor har varit de mest centrala i rapporten. Frågorna kopplat till arbete hemifrån har ändrats några gånger sedan år 2020. I bilaga 1 finns en beskrivning över hur variabeln använts i rapporten.

Teori om arbete hemifrån och arbetad tid

Kopplingen mellan arbete hemifrån och arbetad tid kan förstås utifrån åtminstone två olika arbetsmarknadsekonomiska utgångspunkter. Dels ur en produktivitetsaspekt, dels ur en fritidsaspekt.

Möjligheten till att arbeta hemifrån kan vara en tidsbesparing genom bland annat minskad pendling. Det individuella utbudet av arbetskraft bestäms av en avvägning mellan konsumtion och fritid (Borjas, 2013). Beroende på den relativa preferensen för fritid och hur anställningsavtal är utformade kan den tid som frigörs i olika utsträckning allokeras till fler arbetstimmar. Incitamenten till att arbeta hemifrån och den positiva effekten på arbetad tid kan förväntas vara större bland arbetstagare med längre pendlingsavstånd.

Företagen efterfrågar arbetskraft som insatsvara i produktionen av varor och tjänster. Ett vinstmaximerande företag kan välja att erbjuda möjligheten att arbeta hemifrån ifall det ökar företagets produktivitet. Arbete hemifrån skulle även kunna förstås som en löneförmån som erbjuds för att locka till sig och behålla kvalificerad arbetskraft. Utifrån detta perspektiv kan arbete hemifrån förväntas vara mer vanligt förekommande inom högkvalificerade yrken.

Möjligheten att arbeta hemifrån varierar mellan yrken, då vissa arbetsuppgifter lämpar sig väl för arbete hemifrån medan andra inte gör det. Till exempel passar det bättre för kontorsbaserade yrken och yrken inom IT att arbeta hemifrån. Branscher där distansarbete hemifrån sällan är möjligt finns till exempel inom transport- och logistikbranschen samt inom service- och detaljhandeln. Effekten av arbete hemifrån på produktiviteten per arbetstimme kan därmed förväntas variera mellan yrken med olika förutsättningar för effektivt arbete på distans. Förmodligen tillåter arbetsgivare i högre utsträckning arbete hemifrån inom yrken där det fungerar bäst och tenderar att öka produktiviteten.

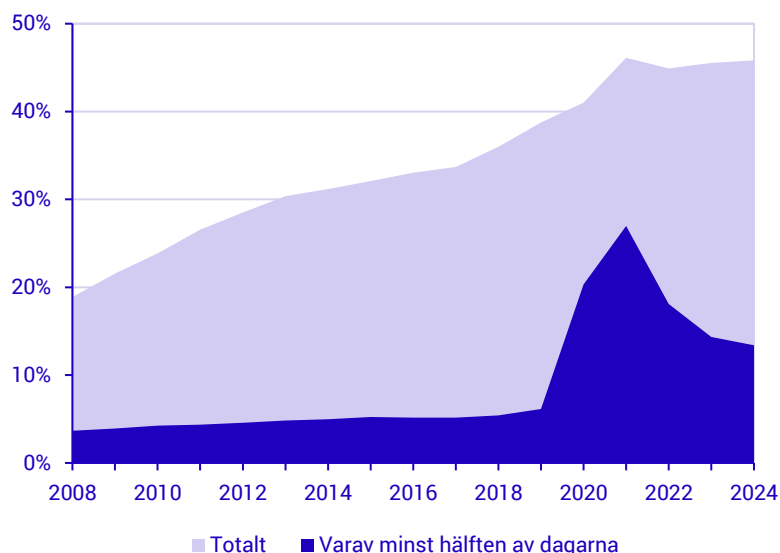
Preferenser mellan att arbeta hemifrån eller på sin arbetsplats kan även skilja sig mellan olika åldersgrupper. Exempelvis kan yngre anställda vara i större behov av stöd i sitt arbete på plats och värdera den sociala interaktionen med kollegorna mer. Preferensen för fritid påverkas även bland annat av familjeförhållanden. Det finns anledning att anta att småbarnsföräldrar föredrar att ha mer flexibilitet när det kommer till arbete hemifrån. Arbete hemifrån kan till exempel tänkas underlätta lämning och hämtning av barn på förskola. För vissa kan det även vara ett sätt att kombinera arbete och vård av barnet om barnet är sjukt. Tidigare studier har visat att familjeförhållanden har stor betydelse för utbudet av arbetskraft (t.ex. Bargain & Peichl, 2016). Statistik uppdelad på kön och hemmaboende barn i olika åldrar kan öka förståelsen för hur familjeförhållanden och könsroller påverkar valet att arbeta hemifrån.

Tidigare studier om distansarbete har visat att arbete hemifrån förändrar allokeringen av arbetade timmar inom och mellan dagarna under en arbetsvecka (t.ex. Bloom et al., 2022). Det bör noteras att den vanliga arbetade tiden avser dagar i arbete och inte tar hänsyn till hela frånvarodagar. Om arbetstimmar rutinmässigt koncentreras till färre dagar genom att inarbetad flextid tas ut i form av hela lediga dagar förväntas den vanliga arbetade tiden öka. Även detta kan exempelvis få en viss positiv effekt på den vanliga arbetade tiden.

Omfattningen av arbete hemifrån

Andelen som arbetar hemifrån har ökat stadigt sedan 2008, från knappt 20 procent till cirka 46 procent 2024, se diagram 2. Före pandemin arbetade omkring 6 procent av de sysselsatta hemifrån minst hälften av arbetsdagarna. Under coronapandemin var andelen 27 procent som högst och har därefter halverats. Efter pandemin har andelen som ofta arbetar hemifrån minskat, dock i avtagande takt. Mellan åren 2023 och 2024 minskade andelen med knappt 1 procentenhet. År 2024 arbetade ungefär 13 procent hemifrån minst hälften av arbetsdagarna.

Diagram 2. Andel sysselsatta som arbetat hemifrån oavsett omfattning respektive minst hälften av arbetsdagarna, sysselsatta 20–64 år. År 2008–2024. Procent.

Källa: SCB, Arbetskraftsundersökningarna (AKU).

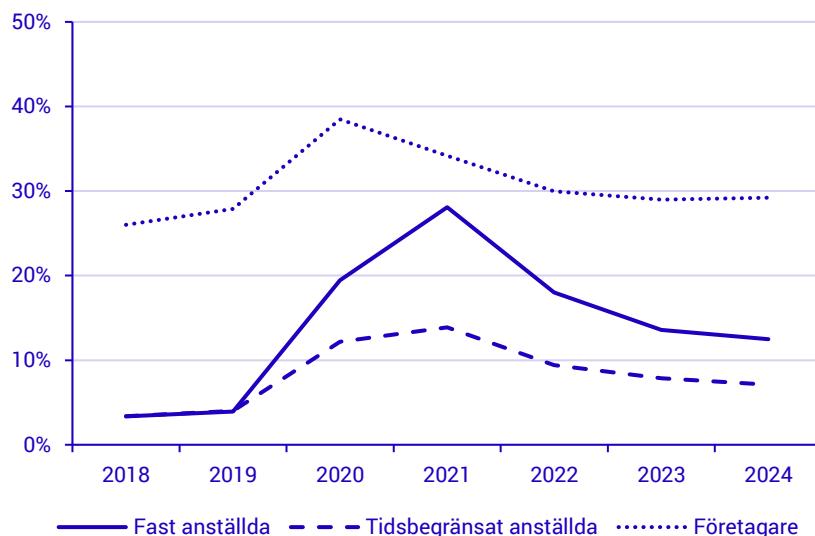
Den totala andelen som arbetat någonting hemifrån (den ljusare delen i diagram 2) ligger på en högre nivå efter pandemins restriktioner i jämförelse med tiden innan pandemins utbrott. År 2019 uppgick andelen personer som någon gång arbetat hemifrån till 39 procent. Andelen minskade något år 2022, men har efter dess ökat sakta med ungefär 0,3 procentenheter mellan åren 2023 och 2024.

Företagare är en grupp som arbetade hemifrån i större omfattning redan innan pandemin. I diagram 3 framgår att arbete hemifrån ökade kraftigt under pandemiåret 2021 för fast anställda och tidsbegränsat anställda. Ökningen är störst bland fast anställda och har bestått på en betydligt högre nivå jämfört med före pandemin. Innan pandemin var det 4 procent av de fast anställda som arbetade hemifrån minst hälften av tiden, år 2024 låg motsvarande siffra på 12 procent. Likaså har arbete

hemifrån bland tidsbegränsat anställda ökat i jämförelse med innan pandemin, från 4 procent år 2019 till 7 procent år 2024.

Hädanefter inkluderas enbart fast anställda i resultaten eftersom det är den grupp bland personer som arbetar hemifrån som ökat mest och som fortsatt är på en hög nivå efter pandemin.

Diagram 3. Andel sysselsatta som arbetar hemifrån minst hälften av arbetsdagarna, efter anställningsform. År 2018–2024. Procent.

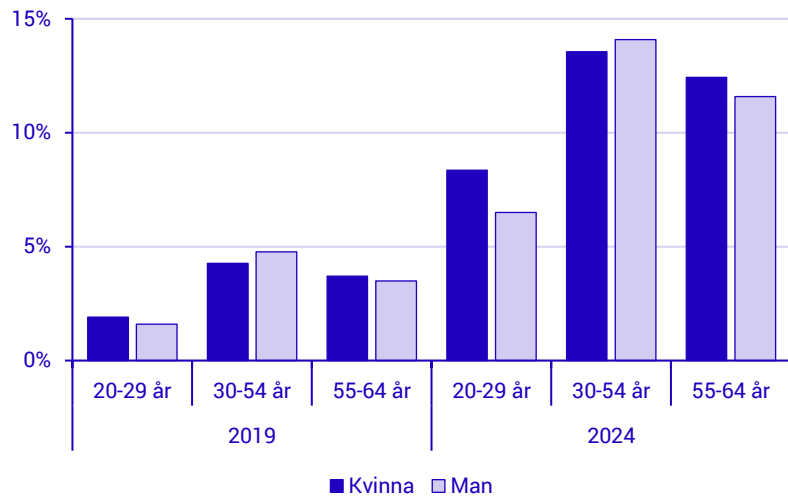
Källa: SCB, Arbetskraftsundersökningarna (AKU).

Fördelat på ålder skiljer sig andelen personer som arbetar hemifrån relativt mycket. Personer inom åldersspannet 30–54 år är den grupp som i störst utsträckning arbetar hemifrån. För både kvinnor och män i åldersgrupp 30–54 år ligger siffran på omkring 14 procent år 2024. År 2019 var det 4 procent av kvinnorna respektive 5 procent av männen i samma åldersgrupp som arbetade minst hälften av arbetsdagarna hemifrån. Åldersgruppen 30–54 år är även den grupp som ökat flest procentenheter mellan 2019 och 2024. Kvinnornas andel ökade med cirka 10 procentenheter och männens andel ökade med 9 procentenheter.

Den yngsta åldersgruppen 20–29 år är den grupp som arbetar hemifrån minst och är också den grupp vars andel bland de som arbetar hemifrån som gått ner mest sedan upphävandet av restriktionerna år 2022. Det är framför allt de yngre personerna inom gruppen som bidrar till att andelen är lägre gentemot de andra två åldersgrupperna.

Bland båda könen i åldersgruppen 55–64 år var det ungefär 12 procent som arbetade hemifrån år 2024. Jämförelsevis låg siffran för kvinnor i samma åldersgrupp år 2019 på 4 procent respektive 3 procent för männen.

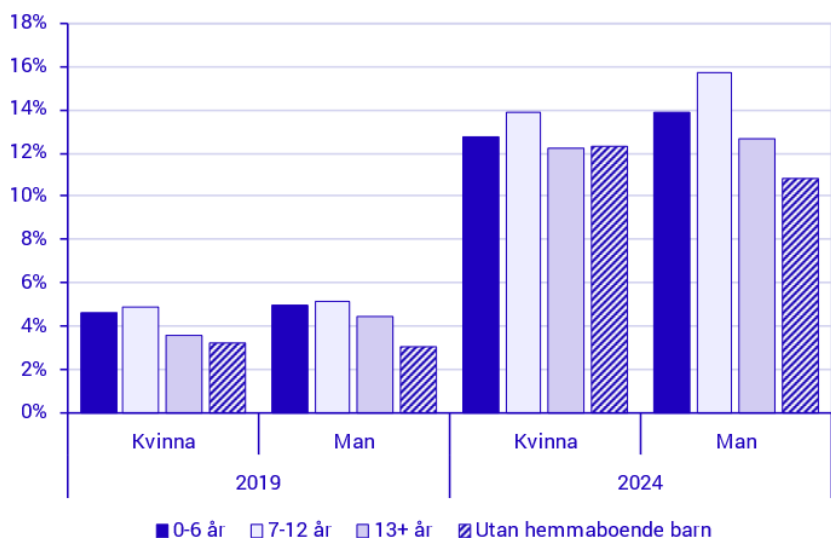
Diagram 4. Andel fast anställda som arbetat hemifrån minst hälften av arbetsdagarna, efter kön och ålder. År 2019 och 2024. Procent.

Källa: SCB, Arbetskraftsundersökningarna (AKU).

Diagram 5 visar att det är vanligare för personer med hemmaboende barn att arbeta minst hälften av dagarna hemifrån. Andelen är högst då yngsta barnet är 7–12 år och lägst bland personer utan hemmaboende barn. Bland personer med hemmaboende barn är andelen något högre bland män än kvinnor. Emellertid är andelen som arbetar hemma högre bland kvinnor än män bland personer utan hemmaboende barn.

Diagram 5. Andel fast anställda som arbetat hemifrån minst hälften av arbetsdagarna, efter kön och yngsta hemmaboende barn i olika åldrar. År 2019 och 2024. Procent.

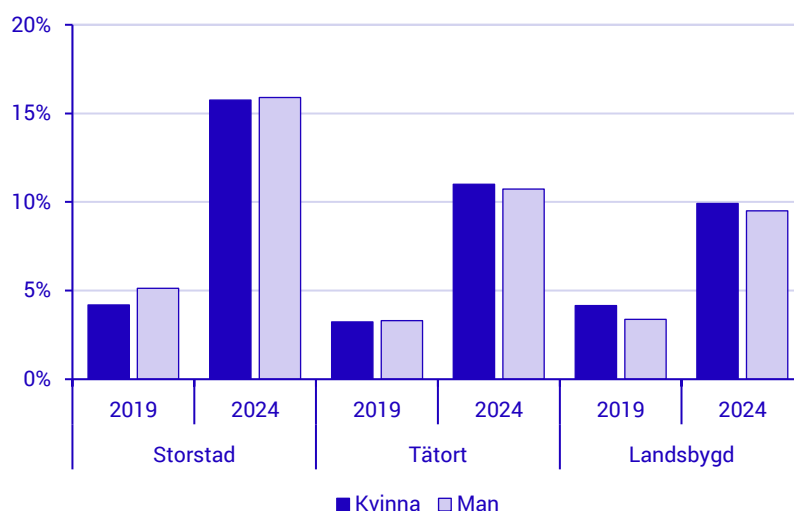
Källa: SCB, Arbetskraftsundersökningarna (AKU).

Det är vanligare att personer som bor i storstad arbetar hemifrån än vad det är för personer bosatta i en tätort eller på landsbygden. Däremot har det blivit betydligt vanligare att arbeta hemifrån för samtliga tre områden sedan pandemin. Det var dock bland storstadsbor som andelen

som arbetar hemifrån var störst år 2024. Jämförelsevis var det 4 procent av kvinnorna och 5 procent av männen i storstäder som arbetade minst hälften av dagarna hemifrån 2019. Motsvarande siffra för 2024 var cirka 16 procent för respektive kön.

Innan pandemin var andelen som arbetade hemifrån relativt jämnt fördelat mellan storstad, tätort och landsbygd. Under 2024 är den relativa fördelningen mellan tätort och landsbygd ungefär densamma. Däremot har andelen storstadsbor som arbetar hemifrån ökat betydligt och var år 2024 cirka 5 procentenheter högre jämfört med tätort och landsbygd.

Diagram 6. Andel fast anställda som arbetat hemifrån minst hälften av arbetsdagarna, efter kön samt storstad, tätort och landsbygd. År 2019 och 2024. Procent.

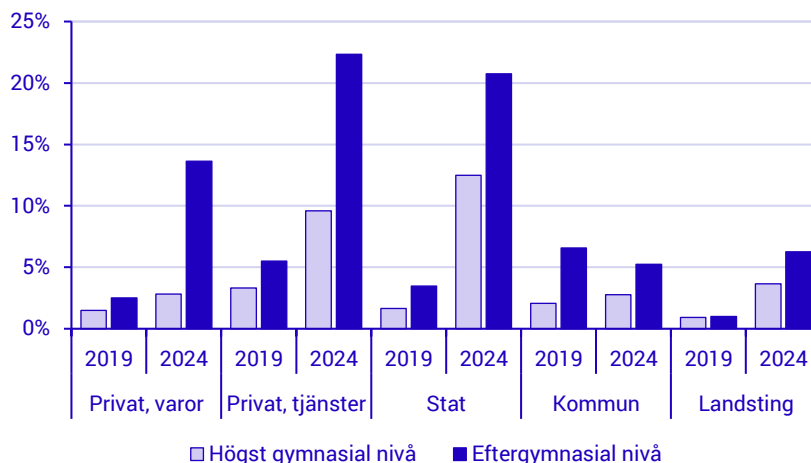
Källa: SCB, Arbetskraftsundersökningarna (AKU).

Det finns skillnader mellan sektorer samt utbildningsnivå bland de som arbetar hemifrån. Arbete hemifrån är vanligast bland personer som har en eftergymnasial utbildning och som arbetar i antingen privat eller statlig sektor. Före pandemin var andelen som oftast arbetar hemifrån näst högst inom privat tjänstesektor bland personer med en högre utbildningsnivå. Efter pandemin har andelen ökat kraftigt, främst för personer som har en eftergymnasial utbildning som arbetar inom privat samt statlig sektor. Inom dessa sektorer arbetar drygt 20 procent av de högutbildade oftast hemifrån. Inom offentlig sektor finns tydliga skillnader mellan stat och kommun samt landsting. Personer med eftergymnasial utbildning inom de två senare nämnda sektorerna arbetar hemifrån betydligt mindre i jämförelse med statlig sektor. En annan tydlig skillnad är att personer som arbetar hemifrån med högst gymnasial utbildning har ökat betydligt inom statlig sektor. Personer med samma utbildningsnivå i kommun och landsting har genomgått en desto mindre förändring i jämförelse.

I diagram 7 utmärker sig kommunsektorn som den enda sektorn där hemarbetande personer med eftergymnasial utbildning har sjunkit mellan 2019 och 2024, från 7 till 5 procent.

Diagram 7. Andel fast anställda som arbetat hemifrån minst hälften av arbetsdagarna, efter sektor och utbildningsnivå. År 2019 och 2024. Procent.

Varusektorn består av varuproducerande näringsgrenar A01-F43 i enlighet med näringsgrensindelningen SNI 2007. Det innefattar näringsgrenar som till exempel jordbruk, skogsbruk och fiske samt byggverksamheten.

Källa: SCB, Arbetskraftsundersökningarna (AKU). Anm. Båda kategorierna "Privat, varor" respektive "Privat, tjänster" redovisar den privata sektorn. Skillnaden är att den ena visar andelen för varusektorn medan den andra visar andelen för tjänstesektorn.

Tjänstesektorn består av tjänsteproducerande näringsgrenar G45-T98 i enlighet med näringsgrensindelningen SNI 2007. Det innefattar näringsgrenar som till exempel information och kommunikation samt utbildning.

Förutsättningarna för att arbeta hemifrån är olika för olika yrken. I tabell 1 är det fyra yrkeskategorier inom IT-branschen som toppar listan. För kategorierna "Systemanalytiker och IT-arkitekter m.fl." och "Systemförvaltare" uppgick andelen personer som arbetar minst hälften av dagarna hemifrån till 50 procent år 2024. Jämförelsevis var dessa två yrkeskategoriers värden prickade år 2019 till följd av för få personer som arbetade minst hälften av dagarna hemifrån det året. Innan pandemin var det vanligare för yrken som är inom branschen för marknadsföring och kommunikation samt affärsutveckling och försäljning att arbeta hemifrån minst hälften av dagarna. Yrkena inom dessa branscher har inte ökat lika mycket som IT-branschen, men ligger på en fortsatt högre nivå år 2024 efter en viss fortsatt minskning efter pandemiåren.

Standard för svensk yrkesklassificering (SSYK) är ett system som används för att gruppera individers yrken eller arbetsuppgifter. Från och med 2014 redovisas yrkesuppgifter i den officiella statistiken enligt **SSYK 2012**. Läs mer på scb.se

Tabell 1. Andel sysselsatta som arbetar hemifrån minst hälften av arbetsdagarna, efter yrkeskategori. År 2019–2024. Procent.

Yrkeskategori (SSYK 2012)	2019	2020	2021	2022	2023	2024
Systemanalytiker och IT-arkitekter m.fl.	.	54	81	65	55	50
Systemförvaltare m.fl.	.	46	80	42	40	50
Mjukvaru- och systemutvecklare m.fl.	9	54	80	61	52	46
Övriga IT-specialister	.	49	70	53	42	43
Informatörer, kommunikatörer och PR-specialister	.	51	69	49	40	39
Marknadsanalytiker och marknadsförare m.fl.	11	51	75	51	36	38
Lednings- och organisationsutvecklare	16	49	73	52	40	38
Inköpare och upphandlare	.	39	58	38	26	29
Företagssäljare	16	38	47	35	31	28
Redovisningsekonomer	.	36	53	39	29	25
Personal- och HR-specialister	.	35	63	39	28	25
Planerare och utredare m.fl.	6	39	69	41	27	23
Ekonomiassistenter m.fl.	6	29	43	25	22	22
Ingenjörer och tekniker inom elektroteknik	.	27	38	28	19	18
Övriga kontorsassistenter och sekreterare	7	27	37	22	19	18
Ingenjörer och tekniker inom bygg och anläggning	7	27	41	23	15	16

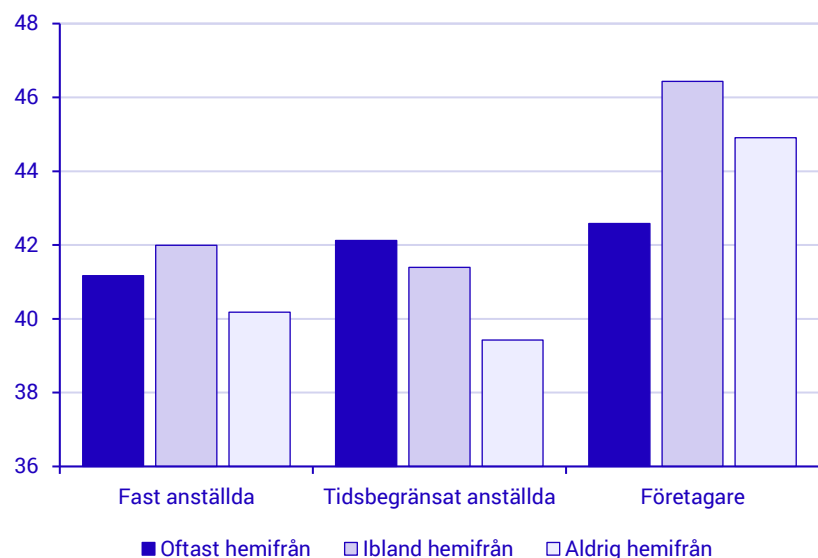
Källa: SCB, Arbetskraftsundersökningarna (AKU). Anm. Sorterat på andel 2024. Data som använts är avgränsad till minst 100 svarande som arbetar minst hälften av dagarna hemifrån i respektive yrkeskategori, därav vissa punktade värden år 2019.

Arbete hemifrån och arbetad tid

Hur skiljer sig den vanligen arbetade tiden mellan de som arbetar hemifrån och de som inte gör det?

Den vanligen arbetade tiden ligger på ungefär samma nivå för fast- respektive tidsbegränsat anställda. Företagare som ibland arbetar hemifrån arbetar emellertid noterbart fler timmar per vecka i jämförelse med fast- och tidsbegränsat anställda. Företagare arbetar mer inom samtliga kategorier och bland de som arbetar hemifrån ibland är den vanligen arbetade tiden strax över 46 timmar i veckan. Motsvarande siffra för fast anställda är ungefär 42 timmar och för tidsbegränsat anställda cirka 41 timmar.

Diagram 8. Vanligen arbetad tid per vecka för heltidssysselsatta, efter anställningsform samt företagare. Helår 2024. Timmar per vecka.

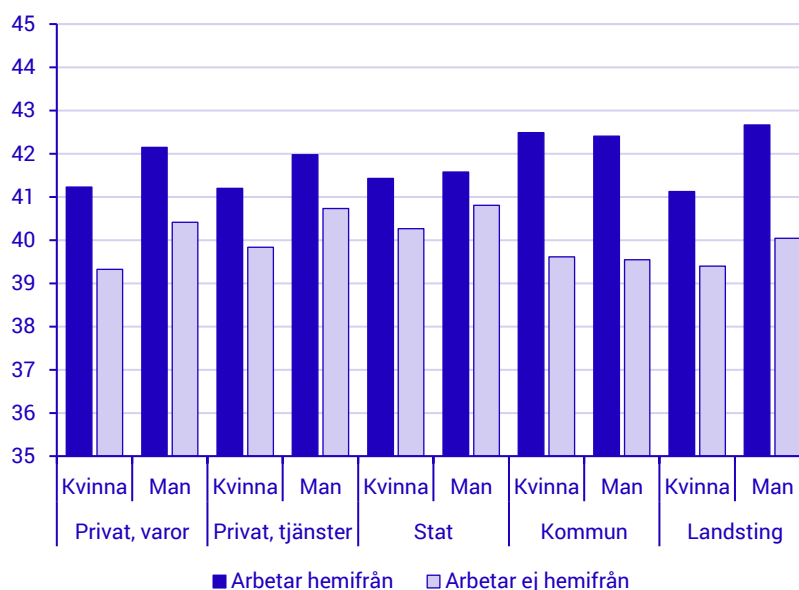
Källa: SCB, Arbetskraftsundersökningarna (AKU). Anm. "Oftast hemifrån" innefattar personer som antingen svarat att de arbetar mer än hälften eller hälften av arbetsdagarna hemifrån. Kategorin "Ibland hemifrån" innefattar personer som svarat att de arbetar hemifrån mindre än hälften av arbetsdagarna. "Aldrig hemifrån" består således av personer som svarat nej på frågan om de arbetat något hemifrån.

Tidsbegränsat anställda som aldrig arbetar hemifrån är den grupp som i genomsnitt arbetar lägst antal timmar i veckan, ungefär 39,5 timmar. Bland fast anställda och företagare är det personer som ibland arbetar hemifrån som också arbetar flest timmar i veckan. För tidsbegränsat anställda däremot, är det personerna som oftast arbetar hemifrån som också arbetar flest antal timmar i veckan.

Likt förgående avsnitt har fortsättningsvis enbart fast anställda inkluderats med anledning av att det är den grupp som förändrats mest bland personer som arbetar hemifrån.

I diagram 9 redovisas den vanligen arbetade tiden efter kön och sektor för heltidsarbetande med en fast anställning. Diagrammet visar att män med en anställning inom landsting och som arbetar hemifrån arbetar flest timmar per vecka, strax över 42,5 timmar. Kvinnor och män som arbetar inom kommunal sektor som arbetar hemifrån ligger på en snarlik nivå, strax under 42,5 timmar i veckan. Gemensamt för personer inom landsting och kommun är att det är en relativt stor skillnad i timmar mellan de som arbetar hemifrån och de som inte gör det. Inom dessa sektorer är arbetstiden närmare 3 timmar högre bland de som arbetar hemifrån. Det är en något jämnare fördelning inom den statliga samt privat tjänstesektorn mellan de som arbetar hemifrån och de som inte gör det. Gemensamt för samtliga sektorer är emellertid att de som arbetar hemifrån också utgör den grupp som i genomsnitt arbetar flest timmar per vecka.

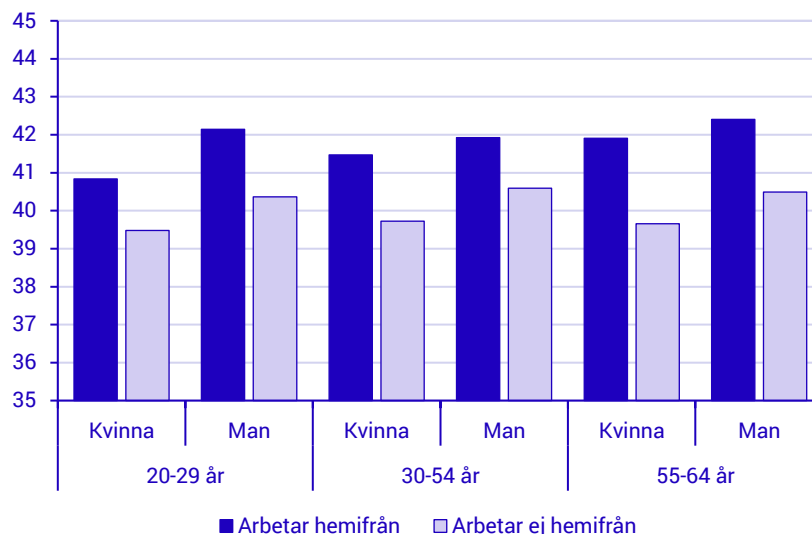
Diagram 9. Vanligen arbetad tid per vecka för heltidsarbetande fast anställda, efter sektor och kön. Helår 2024. Timmar per vecka.

Källa: SCB, Arbetskraftsundersökningarna (AKU). Anm. Båda kategorierna "Privat, varor" respektive "Privat, tjänster" redovisar den privata sektorn.

Den genomsnittliga vanligen arbetade tiden för personer som arbetar hemifrån skiljer sig åt mellan olika åldrar vilket illustreras i diagram 10. Män som arbetar hemifrån i åldrarna 20–29 år och 55–64 år arbetar över 42 timmar i veckan. Bland de som arbetar hemifrån är det kvinnor i åldern 20–29 år som arbetar lägst antal timmar, motsvarande drygt 41 timmar i veckan. Nivåerna är relativt lika mellan åldrarna för respektive kön bland de personer som inte arbetar hemifrån, varav kvinnor arbetar i snitt 39,6 timmar och männen cirka 40,5 timmar per vecka.

Diagram 10. Vanligen arbetad tid per vecka för heltidsarbetande fast anställda, efter ålder och kön. Helår 2024. Timmar per vecka.

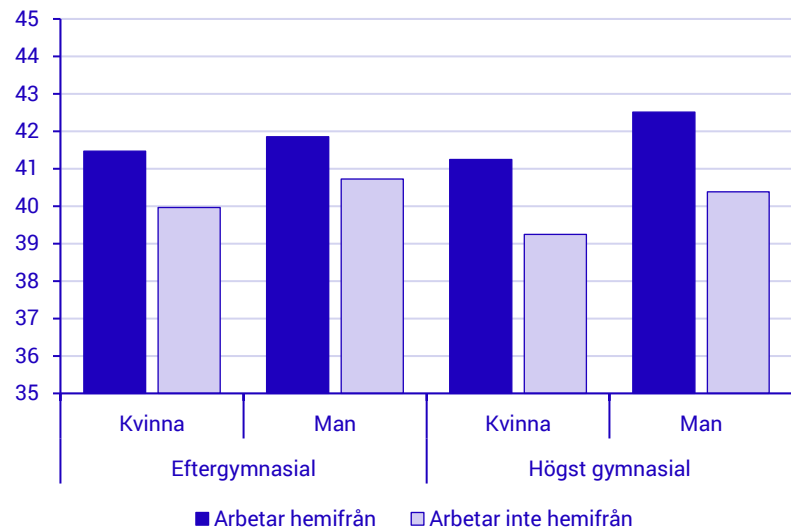
Källa: SCB, Arbetskraftsundersökningarna (AKU).

Vid en uppdelning på utbildningsnivå och kön är det män, som arbetar hemifrån och som högst har en gymnasial utbildning, som i genomsnitt arbetar flest timmar per vecka. För män inom denna grupp uppgår den vanligen arbetade tiden till 42,5 timmar och för kvinnor inom samma grupp är den ungefär 41 timmar.

Skillnaden är mindre mellan könen bland de som arbetar hemifrån och har en eftergymnasial utbildning i jämförelse med de som högst har en gymnasial utbildning. Det skiljer nära 0,5 timmar mellan män och kvinnor som har en eftergymnasial utbildning och arbetar hemifrån.

Kvinnor som högst har en gymnasial utbildning och som inte arbetar hemifrån arbetar lägst antal timmar per vecka. Deras genomsnittliga vanligen arbetade tid uppgår till cirka 39 timmar per vecka. På ett övergripande plan, oberoende utbildningsnivå och kön, överstiger inte arbetstiden 41 timmar i veckan för de som inte arbetar hemifrån. Bland de som arbetar hemifrån däremot, är i genomsnitt en vanligen arbetad tid motsvarande 41 timmar i veckan det lägst uppmätta värdet.

Diagram 11. Vanligen arbetad tid per vecka för heltidsarbetande fast anställda, efter kön och utbildningsnivå. Helår 2024. Timmar per vecka.

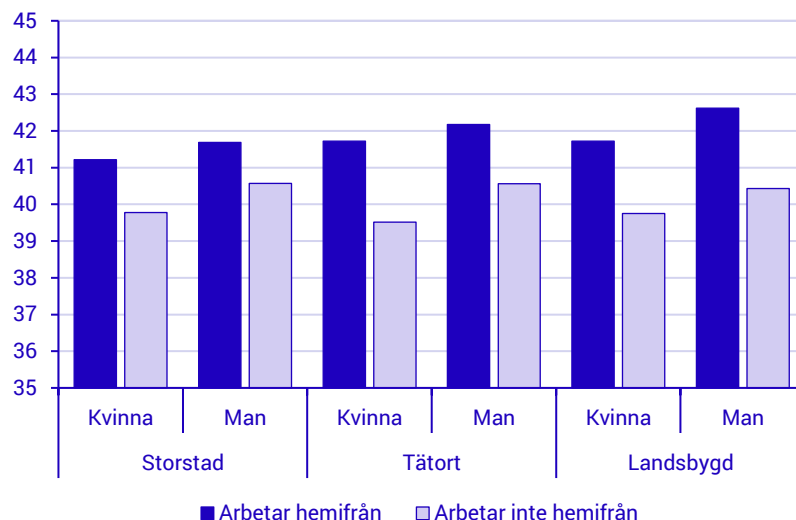

Källa: SCB, Arbetskraftsundersökningarna (AKU).

Under 2024 var det män som bor på landsbygden och arbetar hemifrån som i genomsnitt arbetade flest antal timmar i veckan. Det är även bland män på landsbygden som störst skillnad går att urskilja (över 2,0 timmar) mellan de som arbetar hemifrån och de som inte gör det. Den vanligen arbetade tiden för män på landsbygden som arbetar hemifrån uppgick till lite mer än 42,5 timmar per vecka. Motsvarande siffra för kvinnor som bor på landsbygden och arbetar hemifrån uppgick till drygt 42 timmar.

Den vanligen arbetade tiden per vecka var som lägst i storstäderna bland de som arbetar hemifrån. Den vanligen arbetade tiden för personer i storstäder som arbetar hemifrån var drygt 41 timmar för kvinnor och ungefär 41,5 timmar för män. Personer i tätort som arbetar hemifrån, i jämförelse med personer i storstäder, hade en något högre vanligen arbetad tid under 2024. Skillnaden i timmar mellan kvinnor i storstäder och kvinnor i tätorter motsvarade ungefär 0,5 timmar, vilket även gäller för männen.

Diagram 12. Vanligen arbetad tid per vecka för heltidsarbetande fast anställda, efter kön samt storstad, tätort och landsbygd. Helår 2024. Timmar per vecka.

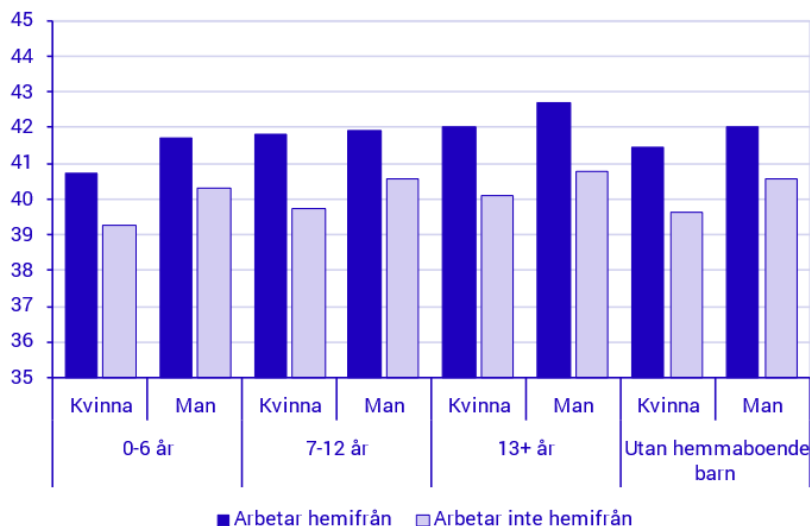
Källa: SCB, Arbetskraftsundersökningarna (AKU).

Personer som arbetar hemifrån och vars yngsta barn är minst 13 år arbetar i genomsnitt flest antal timmar per vecka. Framför allt är det män som arbetar hemifrån och vars yngsta barn är minst 13 år som arbetar flest antal timmar i veckan. Kvinnor som arbetar hemifrån och har hemmaboende barn i åldern 0–6 år arbetar i genomsnitt lägst antal timmar per vecka i jämförelse med personer som arbetar hemifrån i de andra grupperna i diagram 13. Kvinnor inom denna grupp arbetar drygt 40,5 timmar i veckan.

I diagram 13 framgår att nivåerna för kvinnor mellan de olika ålderskategorierna är relativt lika för de som inte arbetar hemifrån. Samma utfall kan noteras för män som inte arbetar hemifrån. Den mest jämna nivån mellan kvinnor och män sett från antalet arbetade timmar per vecka bland de som arbetar hemifrån ses hos personer som har hemmaboende barn i åldern 7–12 år. Både kvinnor och män med barn i denna ålder har en vanligen arbetad tid motsvarande cirka 42 timmar i veckan.

Bland personer utan hemmaboende barn som arbetar hemifrån är det män som arbetar flest antal arbetstimmar per vecka, drygt 42 timmar. Motsvarande siffra för kvinnor är omkring 0,5 timmar lägre. I jämförelse med kvinnor som arbetar hemifrån och har hemmaboende barn arbetar kvinnor utan hemmaboende barn mer än de med barn i åldern 0–6 år, men mindre än de med barn i åldern 7–12 år och 13–26 år.

Diagram 13. Vanligen arbetad tid per vecka för heltidsarbetande fast anställda, efter kön och yngsta hemmaboende barn i olika åldrar. Helår 2024. Timmar per vecka.

Källa: SCB, Arbetskraftsundersökningarna (AKU). Anm. Uppdelningen är efter personens yngsta barn som bor hemma.

Den vanligen arbetade tiden skiljer sig åt mellan olika yrken. I tabell 2 redovisas genomsnittlig arbetad tid per vecka inom de yrken där arbete hemifrån är vanligast. Inom de flesta av dessa yrken är arbetstiden lägre bland de som ofta arbetar hemifrån jämfört med de som aldrig gör det. Det gäller i synnerhet de yrken där allra flest arbetar hemifrån, särskilt inom IT-relaterade yrken, och i högre utsträckning bland de personer som arbetar ofta hemifrån. Detta resultat skiljer sig från vad som går att se i tidigare presenterade redovisningsgrupper i detta avsnitt. Resultatet tyder på att kopplingen mellan arbete hemifrån och arbetad tid ser annorlunda ut inom yrken där omfattningen av hemarbete är högre.

Tabell 2. Vanligen arbetad tid per vecka för heltidsarbetande fast anställda, inom större yrkeskategorier där arbete hemifrån förekommer. Helår 2024. Timmar per vecka.

Yrkeskategori (SSYK 2012)	Andel som arbetar hemifrån (procent)	Aldrig	Ibland	Ofta
Systemanalytiker och IT-arkitekter m.fl.	50	41,4	40,8	40,9
Systemförvaltare m.fl.	50	41,3	40,9	40,4
Mjukvaru- och systemutvecklare m.fl.	46	40,9	40,6	40,5
Övriga IT-specialister	43	41,5	40,7	39,8
Informatörer, kommunikatörer och PR-specialister	39	40,9	40,7	40,4
Lednings- och organisationsutvecklare	38	43,0	42,3	41,7
Marknadsanalytiker och marknadsförare m.fl.	38	41,7	40,2	39,7
Inköpare och upphandlare	29	40,7	41,1	40,9
Företagssäljare	28	41,0	42,1	40,9
Personal- och HR-specialister	25	40,6	40,5	41,6
Redovisningsekonomer	25	41,3	41,3	40,4
Planerare och utredare m.fl.	23	40,7	41,0	40,6
Ekonomiassistenter m.fl.	22	40,6	40,3	39,5
Ingenjörer och tekniker inom elektroteknik	18	40,3	41,6	40,8
Övriga kontorsassistenter och sekreterare	18	40,1	40,1	39,8
Ingenjörer och tekniker inom bygg och anläggning	16	40,9	41,5	41,7

Källa: SCB, Arbetskraftsundersökningarna (AKU). Anm. Sorterat på "Andel som arbetar hemifrån". "Oftast" innefattar personer som antingen svarat att de arbetar mer än hälften eller hälften av arbetsdagarna hemifrån. Kategorin "Ibland" innefattar personer som svarat att de arbetar hemifrån mindre än hälften av arbetsdagarna. "Aldrig" består således av personer som svarat nej på frågan om de arbetat något hemifrån.

Statistisk modell som beskriver sambandet mellan arbete hemifrån och arbetad tid

Både omfattningen av distansarbete hemifrån och den arbetade tiden varierar mellan yrken och andra redovisningsgrupper, vilket visades i de tidigare avsnitten i rapporten. Det finns även goda skäl att tro att sambandet mellan distansarbete hemifrån och arbetad tid kan variera påtagligt mellan olika yrken. För att bättre förstå kopplingen mellan arbete hemifrån och arbetad tid har vi anpassat en regressionsmodell som syftar till att isolera sambandet från andra samvarierande bakgrundsfaktorer. Skillnader kan bero på yrkets förutsättningar, men även på sammansättningen av anställda och deras preferenser för fritid.

I korthet bekräftar resultaten från modellen att det finns en positiv koppling mellan distansarbete hemifrån och den vanligen arbetade tiden. Den genomsnittliga marginaleffekten av att arbeta hemifrån varierar från 0,5–1,5 timmar per vecka mellan olika redovisningsgrupper. De starkaste positiva effekterna finns i de yngre och äldre åldersgrupperna, bland personer utan eftergymnasial utbildning och i mindre orter jämfört med i storstäderna. Det finns dock en betydande variation mellan yrkeskategorier och bland exempelvis chefer och lärare är arbete hemifrån kopplat till 2–4 fler arbetstimmar per vecka. Inom de IT-yrken där omfattningen av arbete hemifrån är allra störst är distansarbete hemifrån tvärtom kopplat till något färre arbetstimmar.

Modellen som anpassats är en s.k. flernivåmodell där yrke ingår som en nivå utöver individnivån. Utgångspunkten för detta är att individer inom en och samma yrkeskategori delar vissa förutsättningar avseende arbetstider och möjligheten till arbete hemifrån. En av fördelarna med en flernivåmodell är att samband kan analyseras både på yrkesnivå (andelen som arbetar hemifrån, andelen högutbildade, och så vidare, inom respektive yrkeskategori) och individnivå (individens förläggning av arbete hemifrån, individens utbildningsnivå, och så vidare). Specifika samband mellan arbete hemifrån och arbetad tid inom enskilda yrkeskategorier kan även utforskas genom att tillåta modellens parametrar att variera på yrkesnivån.

I modellen ingår 92 385 observationer under de två helåren 2023–2024. Populationen är avgränsad till fast anställda personer i åldern 20–64 år som arbetar heltid eller deltid på minst 30 timmar per vecka i sin huvudsyssla. Kategorin deltid i modellen kan alltså i praktiken tolkas som en omfattning på 80 procent eller omkring 32 timmar i de flesta fall. Yrkeskategorier utgår från den högsta detaljnivån, fyrsiffrig nivå i SSYK 2012, med minst 100 observationer. Om antalet observationer understiger 100 används i stället den näst högsta detaljnivån, och så vidare. Större yrkeskategorier minskar problematiken med att samma individer förekommer vid upprepade mättillfällen. I modellen ingår 305 olika yrkeskategorier med i genomsnitt omkring 300 observationer i varje kategori.

Tabell 3. Lista över variabler som ingår i regressionsmodellen och dess värdemängder.

Variabel på individnivå	Variabel på yrkesnivå	Värdemängd (kategori)	Antal obs.
Arbetar hemifrån	Andel som arbetar hemifrån	Ja (ref: Nej)	45 254 (47 131)
Arbetar deltid	Andel som arbetar deltid	Ja (ref: Nej)	8 520 (83 865)
Arbetar i offentlig sektor	Andel som arbetar i offentlig sektor	Ja (ref: Nej)	31 933 (60 452)
Kvinna	Andel kvinnor	Kvinna (ref: Man)	44 644 (47 741)
Ålder 20–29 år	Andel i åldern 20–29 år	20–29 år (ref: 30–54 år)	9 067 (83 318)
Ålder 55–64 år	Andel i åldern 55–64 år	55–64 år (ref: 30–54 år)	22 563 (69 822)
Eftergymnasial utbildning (SUN 2020)	Andel med eftergymnasial utbildning	Ja (ref: Nej)	53 781 (38 604)
Hemmaboende barn	Andel med hemmaboende barn	Ja (ref: Nej)	50 548 (41 837)
Bor i landsbygd	Andel som bor i landsbygd	Landsbygd (ref: Tätort)	24 813 (67 572)
Bor i storstad	Andel som bor i storstad	Storstad (ref: Tätort)	33 193 (59 192)
Arbetar i annan ort	Andel som arbetar i annan ort	Ja (ref: Nej)	55 351 (37 034)
-	Slumpvisa intercept per yrke (SSYK 2012)	-	-
Beroende variabel: Vanligen arbetad tid i huvudsysslan	-	Antal timmar per vecka	-

Källa: SCB, Arbetskraftsundersökningarna (AKU)

I tabell 3 redovisas de variabler som ingår i modellen på individ- och yrkesnivå. Modellen har skattats i tre olika varianter som benämns modell 1, 2 och 3). Dessa skiljer sig avseende på vilket sätt modellen tillåts variera slumpmässigt inom och mellan yrkeskategorier. Modell 1 kontrollerar för fixa effekter per yrkeskategori och ger endast skattningar för variablerna på individnivån. Modell 2 och 3 ger även skattningar för variablerna på yrkesnivån, däribland andelen anställda inom yrket som arbetar hemifrån. Modell 3 tillåter dessutom effekten av att arbeta hemifrån att variera inom varje yrkeskategori med s.k. *random slopes*, vilket påverkar övriga skattningar på både individ- och yrkesnivå.

Överlag ger de tre modellerna liknande resultat och vi kommer därför att fokusera på modell 3 som förklarar skillnader mellan olika yrkeskategorier. Förklarande variabler på både individ- och yrkesnivå

har statistiskt signifikanta effekter på den vanligen arbetade tiden i modellen. Som förväntat har yrkesnivån stor betydelse och bidrar med mest förklaringsvärde i modellen (se metoddiskussion i bilaga 3). Förutom kontrollvariabeln för deltidsarbete är arbete hemifrån den variabel som ger starkast utslag i modellen.

Tabell 4. Parameterskattningar för effekten av arbete hemifrån och kontrollvariabler på vanligen arbetad tid.

Skillnad i antal arbetade timmar jämfört med respektive variabls referenskategori

Effekter på individnivå	Modell 1	Modell 2	Modell 3
Arbetar hemifrån	1,2 ***	1,2 ***	1,2 ***
Ålder 20–29 år	-0,1	-0,1	-0,1
Ålder 55–64 år	-0,2 ***	-0,2 ***	-0,2 ***
Kvinna	-0,3 ***	-0,3 ***	-0,4 ***
Eftergymnasial utbildning	0,1	0,1	0,0
Hemmaboende barn	-0,2 ***	-0,2 ***	-0,2 ***
Arbetar deltid	-6,8 ***	-6,8 ***	-6,7 ***
Arbetar inom offentlig sektor	-0,1 ***	-0,2 ***	-0,1 ***
Bor i storstad	-0,1 *	-0,1 *	-0,1 **
Bor i landsbygd	-0,1 **	-0,1 **	-0,1
Arbetsplatsen i annan ort	0,1 ***	0,1 ***	0,1 ***
Interaktionseffekter på individnivå	Modell 1	Modell 2	Modell 3
Arbetar hemifrån och ålder 20–29 år	0,3 ***	0,3 ***	0,3 ***
Arbetar hemifrån och ålder 55–64 år	0,4 ***	0,4 ***	0,4 ***
Arbetar hemifrån och kvinna	0,0	0,0	0,0
Arbetar hemifrån och eftergymnasial utbildning	-0,5 ***	-0,5 ***	-0,3 ***
Arbetar hemifrån och hemmaboende barn	0,0	0,0	0,0
Arbetar hemifrån och deltid	-0,6 ***	-0,6 ***	-0,7 ***
Arbetar hemifrån och inom offentlig sektor	0,0	0,0	0,0
Arbetar hemifrån och bor i storstad	-0,1 *	-0,1 *	0,0
Arbetar hemifrån och bor i landsbygd	0,3 ***	0,3 ***	0,3 ***
Arbetar hemifrån och arbetsplatsen i annan ort	-0,2 ***	-0,2 ***	-0,2 ***
Effekter på yrkesnivå	Modell 1	Modell 2	Modell 3
Andel som arbetar hemifrån	-	1,9 ***	1,9 ***
Andel i åldern 20–29 år	-	2,8 *	2,3 *
Andel i åldern 55–64 år	-	2,5 *	1,8
Andel kvinnor	-	-0,8	-0,5
Andel med eftergymnasial utbildning	-	-0,1	0,2
Andel med hemmaboende barn	-	3,5 ***	2,1 **
Andel som arbetar deltid	-	-2,0	-2,8 **
Andel som arbetar i offentlig sektor	-	-0,8 **	-0,7 **
Andel som bor i storstad	-	0,2	0,2
Andel som bor i landsbygd	-	1,6	1,5
Andel med arbetsplatsen i annan ort	-	1,0	1,8 **
Intercept	-	37,7 ***	37,9 ***

Källa: SCB, Arbetskraftsundersökningarna (AKU) samt modellbearbetning. Statistiskt signifikanta skattningar markeras med ***, ** eller * för signifikans på 1-, 5- respektive 10-procentsnivån.

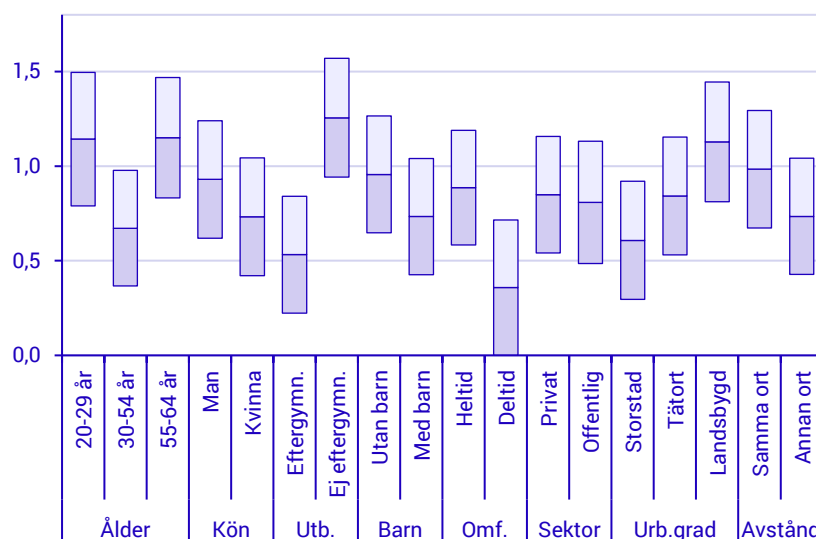
Parameterskattningar från de tre olika modellerna sammanfattas i tabell 4. På individnivå är arbete hemifrån tydligt kopplat till fler arbetstimmar i modellen, jämfört med referenskategorin som inte arbetar hemifrån. Storleksordningen varierar från omkring en halv timme upp till två timmar per vecka mellan olika kategorier av anställda. Det positiva sambandet är svagare i åldersintervallet 30–54 år (referenskategori), bland personer med eftergymnasial utbildning, som arbetar deltid, bor i en storstad eller tätort och arbetar i en annan ort än där de är folkbokförda. Den starkaste positiva kopplingen mellan arbete hemifrån och arbetad tid finns istället bland de yngre och äldre, i åldern 20–29 år respektive 55–64 år, utan eftergymnasial utbildning, som arbetar heltid, bor i landsbygd och/eller arbetar i orten där de bor. Modellsfattningarna tyder däremot inte på några tydliga skillnader mellan män och kvinnor, personer med eller utan hemmaboende barn, eller mellan anställda inom privat och offentlig sektor.

Eftersom tidsbesparingen av att arbeta hemifrån borde vara större för personer med längre pendlingsavstånd kan det tyckas oväntat att det positiva sambandet mellan arbete hemifrån och arbetad tid är något svagare bland personer som inte bor i orten där arbetsplatsen är belägen. En möjlig tolkning skulle kunna vara att det ofta finns relativt goda förutsättningar att arbeta på exempelvis tåget för den som pendlar. Arbete hemifrån möjliggör i högre grad att i stället lägga den frigjorda tiden på andra fritidsaktiviteter. Det ska även noteras att huruvida arbetsplatsen är belägen på en annan postort inte alltid utgör en bra indikator för längre pendlingstid.

Skattningarna för kontrollvariablerna på individnivå indikerar en viss negativ effekt av att vara kvinna, att ingå i den äldre åldersgruppen 55–64 år, att ha hemmaboende barn, arbeta inom offentlig sektor och/eller att bo i antingen storstad eller landsbygd. Effekten av att arbeta deltid är som förväntat starkt negativ, vilket innebär att modellen kontrollerar för nivåskillnaden. Heltids- och deltidsanställda jämförs alltså i praktiken utifrån variationen kring sina respektive avtalade arbetstider, i form av betald och obetald övertid samt flextid.

Även på yrkesnivå är andelen som arbetar hemifrån kopplad till fler arbetstimmar. En ökning av andelen med 1 procentenhet ökar veckoarbetstiden i modellen med knappt 0,02 timmar. Det innebär att om hälften av de anställda inom yrket arbetar hemifrån så ökar den genomsnittliga arbetstiden inom yrkeskategorin med ungefär en timme per vecka, jämfört med om ingen arbetar hemifrån.

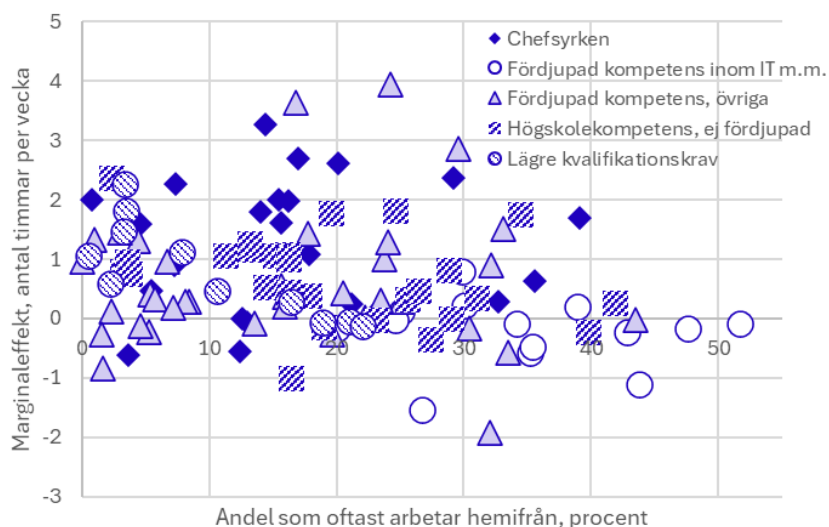
Diagram 14. Skattade marginaleffekter på den vanligen arbetade tiden av att arbeta hemifrån.

Källa: SCB, Arbetskraftsundersökningarna (AKU) samt modellbearbetning.

I diagram 14 redovisas skattade marginaleffekter på den vanligen arbetade tiden av att arbeta hemifrån, jämfört med att inte göra det, med 95-procentiga osäkerhetsintervall. Dessa skattas genom att värdet på hemarbetsvariabeln sätts till noll (arbetar ej hemifrån) respektive 1 (arbetar hemifrån) för samtliga observationer i datamaterialet. Genomsnittliga marginaleffekter skattas som kontrasten mellan modellens predikterade värden med en nolla respektive etta på hemarbetsvariabeln när övriga variabler i modellen hålls konstanta. Dessa effekter tar därmed hänsyn till modellen som helhet, inklusive interaktioner, yrkesspecifika effekter och sammansättningen av individer och yrken i datamaterialet. Osäkerhetsintervallen reflekterar, utöver osäkerheten i parameterskattningen som är förhållandevis låg, hur effekten av att arbeta hemifrån varierar mellan yrkeskategorier och andra bakgrundsfaktorer inom respektive redovisningsgrupp. Resultaten indikerar att kopplingen mellan arbete hemifrån och arbetad tid över lag är positiv. Genomsnittliga marginaleffekter varierar mellan omkring 0,5–1,5 timmar och är högst inom de yngre och äldre åldersgrupperna, bland personer utan eftergymnasial utbildning och i mindre landsbygdsorter jämfört med i storstäderna.

Diagram 15. Samband mellan skattade margineffekter och omfattningen av arbete hemifrån inom större yrkeskategorier.

Källa: SCB, Arbetskraftsundersökningarna (AKU) samt modellbearbetning. Punkterna i diagrammet representerar yrkeskategorier enligt SSYK 2012 fyrsiffrnivå som i sin tur är grupperade med utgångspunkt i tvåsiffrnivå.

Diagram 15 illustrerar sambandet mellan andelen personer som oftast arbetar hemifrån och skattade margineffekter av distansarbete hemifrån på den vanliga arbetade tiden. Spridningen mellan yrken är stor och ett svagt negativt samband kan urskiljas bland de yrken där allra flest arbetar hemifrån. De starkast positiva effekterna på 2–4 timmar per vecka skattas bland vissa chefsyrken och yrken med krav på fördjupad högskolekompetens, främst inom kategorin utbildning (läraryrken), där omkring 15–30 procent av de anställda arbetar hemifrån. Starkare positiva effekter skattas även bland vissa serviceyrken med lägre kvalifikationskrav där färre än 10 procent arbetar hemifrån. Inom vissa yrken skattas även negativa margineffekter och dessa är tydligt kopplade till högkvalificerade IT-yrken där 30–50 procent av de anställda arbetar hemifrån.

Slutsatser

Andelen sysselsatta i åldern 20–64 år som i någon utsträckning arbetar hemifrån har ökat stadigt under de senaste decennierna. En bidragande orsak till den långsiktiga ökningen kan vara teknologisk utveckling som underlättat för arbete på distans. Möjligheten att arbeta hemifrån en större del av arbetsdagarna har dock tidigare i princip varit avgränsad till egenföretagare och vissa specifika yrkesgrupper. När allmänna råd och restriktioner som infördes omkring pandemiåren 2020–2021 skedde dock en omvälvande förändring av arbetsmarknaden avseende möjligheten till distansarbete. Andelen som arbetar en större del av arbetsdagarna hemifrån närmare fyrdubblades vid toppen av pandemin och var 2024 fortsatt ungefär dubbelt så hög som innan pandemin 2019. Sedan pandemin har andelen minskat i en avtagande takt. Frågorna i AKU gör det möjligt att särskilja antalet personer som arbetar mer eller mindre än hälften av arbetsdagarna hemifrån. Däremot mäts inte förändringar inom dessa kategorier, exempelvis en ökning från en till två, eller från tre till fem arbetsdagar hemifrån. Detta medför en osäkerhetsfaktor som gör det svårt att kvantifiera den totala ökningen i omfattningen.

De allmänna råd och restriktioner som infördes vid pandemin kan betraktas som ett naturligt experiment som visade potentialen för distansarbete hemifrån inom olika yrken. En betydande del av ökningen har skett bland sysselsatta som även före pandemin hade vissa, mer begränsade möjligheter till distansarbete. Detta framgår av att det totala antalet personer som arbetar hemifrån inte ökat i samma omfattning som antalet personer som oftast arbetar hemifrån. Den största ökningen skedde bland fast anställda inom den privata tjänstesektorn eller inom staten, främst bland högutbildade och i synnerhet med yrken inom IT-sektorn. Den ökade omfattningen av distansarbete är även i hög grad ett storstadsfenomen. I lägre utsträckning ökade omfattningen av distansarbete hemifrån även utanför de större städerna och bland tidsbegränsat anställda, medan egenföretagare i hög grad arbetade hemifrån även före pandemin. Det finns även stora skillnader mellan de offentliga sektorerna, och i synnerhet bland anställda utan eftergymnasial utbildning. Arbete hemifrån är vanligare inom staten jämfört med kommuner och landsting, där arbetsuppgifterna i högre utsträckning kräver fysiska möten. Skillnader mellan olika redovisningsgrupper förklaras i hög grad av sammansättningen av yrken med olika förutsättningar för distansarbete.

Arbete på distans hemifrån frigör tid som annars går åt till bland annat pendling till och från arbetsplatsen. Beroende på individuella preferenser för fritid och konsumtion kan den tid som frigörs fördelas mellan fritidsaktiviteter eller på att arbeta extra timmar. Utöver

överenskommen och faktiskt arbetad tid mäts i AKU även så kallad vanligen arbetad tid. Det är detta arbetstidsmått vi valt att analysera i denna rapport eftersom det fångar strukturella avvikelser från den överenskomna tiden i form av övertid och flextid. Resultaten visar att antalet vanligen arbetade timmar per vecka är högre bland personer som arbetar hemifrån inom i princip samtliga redovisningsgrupper, förutom inom vissa yrken där omfattningen av hemarbete är som högst. Det bör noteras att skillnaden avser den totala arbetade tiden för dessa personer, oavsett om det är just hemifrån de arbetar fler timmar eller om det är på kontoret. Det kan alltså exempelvis vara så att de arbetar färre timmar hemifrån, men i stället fler timmar när de är på kontoret, eller vice versa. Skillnaden är störst på landsbygden och minst i storstäder. Det kan förklaras av att tidsbesparingen av att arbeta hemifrån är större bland de som har längre pendlingsavstånd. Ett tydligt undantag är dock inom de IT-yrken där omfattningen av arbete hemifrån är allra högst. Inom dessa yrken tenderar de som arbetar hemifrån tvärtom att arbeta färre timmar. En möjlig tolkning skulle kunna vara att dessa yrken lämpar sig så väl för distansarbete att samma arbete kan utföras på kortare tid.

En regressionsmodell har tillämpats för att analysera det statistiska sambandet mellan arbete hemifrån och vanligen arbetad tid under helåren 2023–2024. Resultaten visar att det finns ett samband mellan att arbeta hemifrån och att arbeta fler timmar. Den genomsnittliga effekten i modellen av att arbeta hemifrån varierar från 0,5–1,5 timmar per vecka mellan olika redovisningsgrupper. De starkaste positiva effekterna finns i de yngre och äldre åldersgrupperna, bland personer utan eftergymnasial utbildning och i mindre orter jämfört med i storstäderna. Det finns dock en betydande variation mellan yrkeskategorier. Inom vissa kvalificerade yrken, exempelvis bland chefer och lärare, är arbete hemifrån kopplat till 2–4 fler arbetstimmar per vecka. Inom de IT-yrken där omfattningen av arbete hemifrån är allra störst är distansarbete hemifrån tvärtom kopplat till något färre arbetstimmar. En övergripande slutsats från modellen är att de systematiska skillnader i vanligen arbetad tid som redovisats i rapporten tenderar att kvarstå även när övriga bakgrundsfaktorer hålls konstanta.

Till skillnad från den faktiskt arbetade tiden beaktas däremot inte tillfällig frånvaro i form av exempelvis flexledighet eller sjukfrånvaro i den vanligen arbetade tiden. Tidigare studier om distansarbete har visat att arbete hemifrån tenderar att sudda ut gränsen mellan arbete och fritid, samt förändrar hur arbetstimmar fördelas över dagarna under en arbetsvecka. En koncentration av arbetstimmar till färre dagar genom att inarbetad flextid tas ut i form av hela lediga dagar skulle på så vis öka den vanligen arbetade tiden. Det blir även svårare att uppskatta antalet nerlagda arbetstimmar om arbete hemifrån kombineras med att sköta andra sysslor i hemmet. Av dessa skäl kan skillnader i vanligen arbetad tid inte rakt av översättas till skillnader i faktiskt arbetad tid. I AKU ställs även frågor om frånvaro och olika skäl till frånvaro. Hur

exempelvis sjukfrånvaro påverkas av arbete hemifrån är en frågeställning som skulle kunna besvaras med AKU-data, men det har inte gjorts inom ramen för denna rapport.

Kort om statistiken

Arbetskraftsundersökningarna (AKU) är en urvalsundersökning som beskriver utvecklingen på arbetsmarknaden för Sveriges befolkning i åldern 15–74 år. Statistiken som framställs genom AKU är föremål för internationell samordning och bygger på ILO:s konvention över arbetsmarknadsstatistiken. Definitionerna i AKU följer ILO:s rekommendationer och EU:s riktlinjer.

AKU ger en bild av arbetsmarknaden utifrån aspekter såsom sysselsättning, arbetslöshet, undersysselsättning, arbetade timmar, yrke, bransch och mycket annat. AKU:s uppgift om arbetslösa är det officiella arbetslöshetstalet i Sverige.

Målpopulationen i AKU är sedan januari 2021 den folkbokförda befolkningen i åldern 15–89 som bor i privata hushåll. Från och med januari 2021 omfattar månadsurvalet i AKU cirka 17 000 individer i åldrarna 15–89 år. Den statistik som AKU redovisar avser dock i huvudsak befolkningen i åldern 15–74 år.

Referenser

Bargain, Olivier & Peichl, Andreas (2016). *Own-wage labor supply elasticities: variation across time and estimation methods*. Publicerad: IZA Journal of Labor Economics volume 5, Article number: 10 (2016).

Bloom, Nicholas, Han, Ruobing & Liang, James (2022). *How Hybrid Working From Home Works Out*. Publicerad: National Bureau of Economic Research. Working Paper 30292.

Borjas, George J. (2013). *Labor economics*; 6. ed. Publicerad: 2013; Publicerad: New York ; 2012, cop.

Goldstein, Harvey (1999). *Multilevel Statistical Models*; Publicerad: London, Institute of Education, Multilevel projects, April 1999.

Bilagor

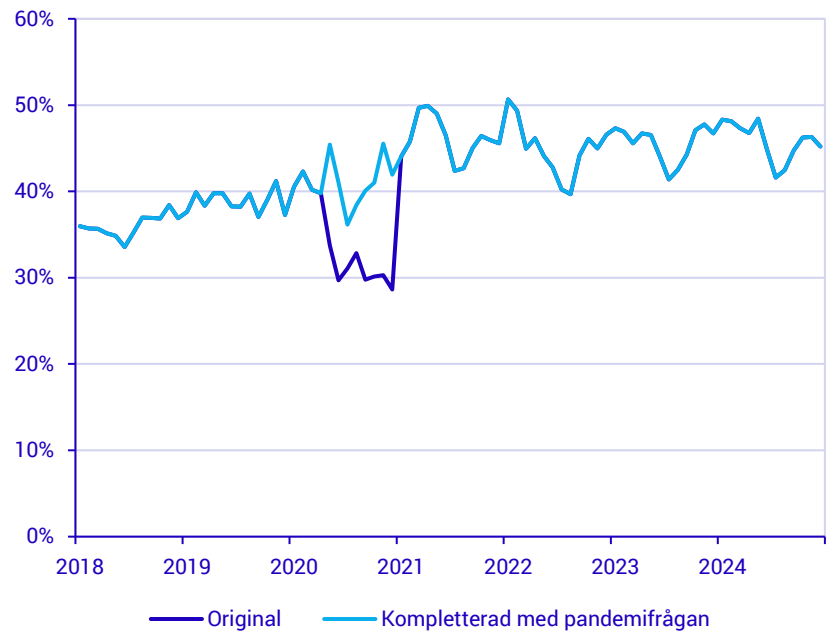
Bilaga 1

Variabeln i denna rapport

Frågorna som berör arbete hemifrån i AKU har genomgått en del förändringar sedan år 2020. Det är framför allt med anledning av pandemin och de restriktioner som föranledde en kraftig ökning av antalet personer som arbetar hemifrån. I maj 2020 adderades frågor i AKU i samband med pandemin. Syftet med frågorna var att urskilja vad som var pandemins effekt på arbetsmarknaden. Bland tilläggsfrågorna fanns det en fråga som berörde arbete hemifrån. Till skillnad från frågorna i huvudblanketten var tilläggsfrågornas fokus på referensveckan. I samma veva ändrades frågan om arbete hemifrån i huvudblanketten till att fokusera på hur personens situation såg ut i normala fall innan restriktionerna.

I diagram 1 visar den mörkblå kurvan hur utvecklingen ser ut när hemarbetsvariabeln från huvudblanketten använts. Med anledning av hur frågan ändrades i maj 2020 ser det ut som att antalet som arbetat hemifrån har sjunkit under de första pandemimånaderna mars 2020 till december 2020. För att rätta till detta problem har tilläggsfrågan (Tabell 1.2) inkluderats. Den ljusblå kurvan illustrerar hur det ser ut när data från tilläggsfrågan inkluderats. Med hjälp av tilläggsfrågan är det möjligt att motverka en stor snedvridning av resultatet.

Diagram 1. Andel som arbetat hemma totalt 2018–2024, med och utan komplettering med pandemifrågan.

Anmärkning: Den ljusblå grafen visar hur antalet som jobbar hemifrån dramatiskt sjunker mellan maj och september 2020. Säsongsvariationer (semestertider) antas vara orsaken till detta. I variabeln efterfrågas uppgiftslämnarens situation under en specifik referensvecka vilket också är en bidragande orsak till utfallet. Innan maj 2020 har frågan om arbete hemifrån varit mer generellt ställd till uppgiftslämnaren (utan referensvecka).

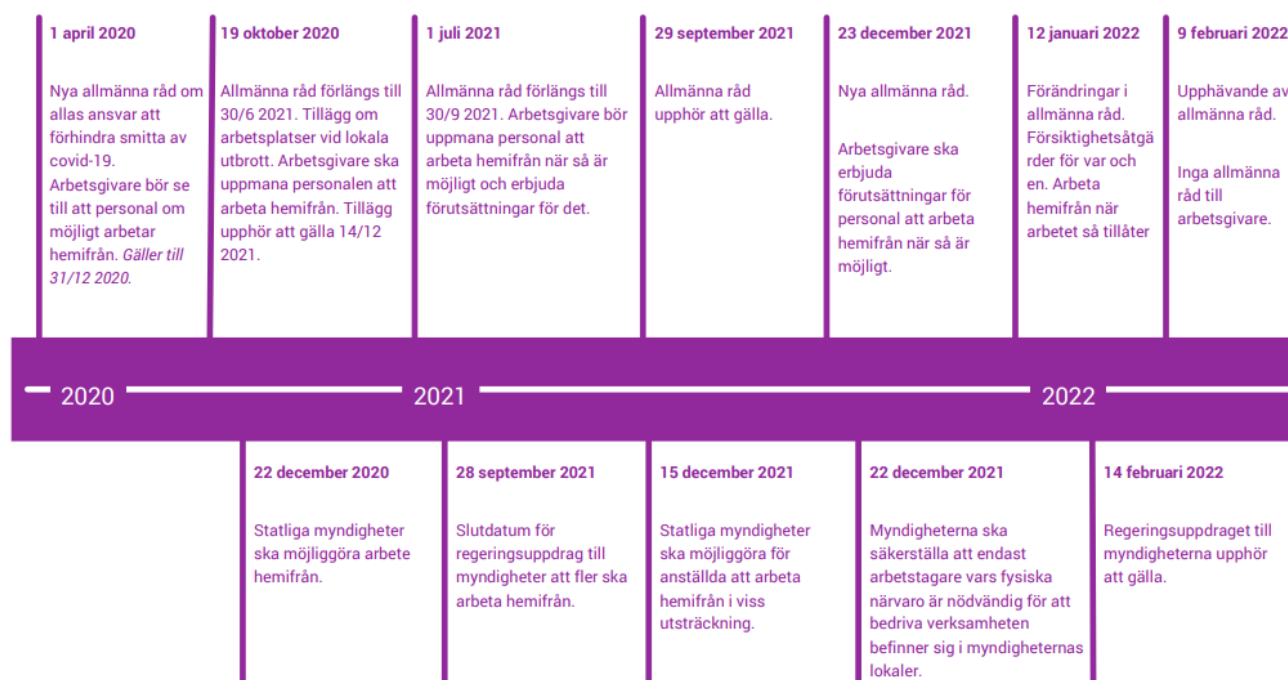
Bilaga 2

Tidslinje över rekommendationerna under pandemin

Folkhälsomyndigheten (FHM) införde nya allmänna råd i april 2020 för att motverka spridningen av covid-19, särskilt för att skydda personer över 70 år. Arbetsgivare uppmanades att möjliggöra distansarbete hemifrån för anställda om yrket fungerade med arbete hemifrån. Råden från FHM förlängdes och anpassades flera gånger fram till 29 september 2021 när de upphörde att gälla. I och med ökad smittspridning under hösten 2021 infördes det nya råd i december 2021, och arbetsgivare rekommenderades återigen att erbjuda distansarbete hemifrån. Från och med februari 2022 finns inga allmänna råd till arbetsgivare.

Under samma tidsperiod gav regeringen också statliga myndigheter i uppdrag att möjliggöra arbete hemifrån för att minska smittspridningen och belastningen på vården (se nedre delen av diagram 1).

Diagram 1. Folkhälsomyndighetens allmänna råd och regeringens uppdrag till statliga myndigheter över tid.

Bilaga 3

Metodbeskrivning av den statistiska modellen

Flernivåmodeller kallas även *mixed models* eftersom de innehåller en blandning av fixa och slumpmässiga effekter. I denna rapport skattas flernivåmodeller av typen *random intercepts* respektive *random intercepts and slopes*, samt en modell med fixa yrkes effekter (som definitionsmässigt inte är en flernivåmodell).

Modell 1: "Fixed Effects"

$$y_{ij} = \alpha + \beta^h x_{ij}^h + \beta x_{ij} + \gamma x_{ij}^h x_{ij} + u_j + \varepsilon_{ij}$$

Modell 2: "Random Intercepts"

$$y_{ij} = \alpha + \beta^h x_{ij}^h + \beta x_{ij} + \gamma x_{ij}^h x_{ij} + \delta_j + u_j + \varepsilon_{ij}$$

Modell 3: "Random Intercepts and Slopes":

$$y_{ij} = \alpha + \beta^h x_{ij}^h + \beta x_{ij} + \gamma x_{ij}^h x_{ij} + \delta_j + \tau_j x_{ij}^h + u_j + \varepsilon_{ij}$$

Modellen har två nivåer, $i = 1, 2, \dots, n$ och $j = 1, 2, \dots, m$, där n tidsspecifika observationer på individnivå (individ $\times$ kvartal) är klustrade inom m yrkeskategorier. Beroendevariabeln y_{ij} förklaras av ett gemensamt intercept α , en dummyvariabel för arbete hemifrån x_{ij}^h , vektorer av kontrollvariabler x_{ij} på individnivå (som även interageras med x_{ij}^h) och δ_j på yrkesnivå (kontinuerliga andelsvariabler, bland annat andelen som arbetar hemifrån), samt yrkes effekter u_j och en felterm ε_{ij} .

Yrkes effekter u_j kan implementeras som antingen som fixa eller slumpmässigt varierade intercept. I modell 1 ingår u_j som dummyvariabler för respektive yrkeskategori och kan skattas med OLS. I flernivåmodellerna 2 och 3 implementeras u_j istället som en slumpmässig felterm på yrkesnivån och skattas med maximum likelihood. I modell 3 ingår även en slumpmässig effekt för dummyvariabeln för arbete hemifrån, där parametern τ_j skattar effekter av att arbeta hemifrån som är specifika inom varje yrke.

Vi har valt att fokusera på resultaten från modell 3 som ger information om effekten av arbete hemifrån på yrkesnivå och inom respektive yrkeskategori. Modellens totala förklaringsgrad är 0,396 (conditional R^2) varav 0,226 förklaras av modellens fixa effekter (marginal R^2). Kontrollvariabeln för att arbeta deltid står för en stor del av förklaringsvärdet eftersom den förklarar en tydlig nivåskillnad i arbetad tid mellan anställda som arbetar 80 respektive 100 procent. En mer relevant tolkning av dessa två mått är därför att marginal R^2 är förhållandevis låg och att modellens slumpmässiga effekter bidrar med en större del av förklaringsvärdet. Detta indikerar att effekten av arbete hemifrån varierar mellan olika yrken och motiverar valet av en flernivåmodell. Detta bekräftas även av att det justerade ICC-måttet (Intraclass Correlation Coefficient) är högre än det ojusterade, 0,219 jämfört med 0,170. I en så kallad null modell med endast de slumpvisa

yrkesintercepten är ICC-värdet 0,180 vilket också är en indikation om yrkesnivåns betydelse. VIF-värden (Variance Inflation Factor) är i storleksordningen 1–3 vilket inte tyder på någon betydande multikollinearitet mellan modellens förklarande variabler. Residualplottar indikerar däremot att residualerna ökar med värdet på beroendevariabeln, vilket indikerar problem med heteroskedasticitet. Det kan bland annat bero på utelämnade variabler, exempelvis inkomstuppgifter som inte ingår i AKU utan skulle behöva kopplas på från registerdata. Det skulle även kunna bero på icke-linjära samband mellan variabler som modellerats som linjära. Resultaten i rapporten har exempelvis i efterhand indikerat att andelen inom yrket som arbetar hemifrån kan vara en sådan variabel.

Many people in Sweden still work from home

Employed persons participating in the LFS are asked two questions about how much they usually work from home. First, a question about whether the person has worked from home, **regardless of the extent**. Then a follow-up question about the extent in terms of **at least half of the working days**. Questions are also asked about working from home that refers to a specific measurement week.

In 2024, the share of employed people aged 20–64 who to some extent stated that they worked from home amounted to about 46 percent. This is an increase of about 26 percentage points since 2008. The largest increase is found among those who work from home at least half of the days. Before the pandemic, around 6 percent of employed people worked from home at least half of their working days. Along with the pandemic, the share almost quadrupled and in 2024 it was about 13 percent. After the pandemic, the share of people who often work from home has decreased, although at a slower pace. Between 2023 and 2024, the share decreased by just under 1 percentage point. Before that, between the years 2008 and 2019, the share of people who worked from home at least half of the days has been at a relatively steady level with a slightly increasing trend. However, the opportunity to work from home for a larger part of the working day has previously been limited to the self-employed and certain specific occupational groups. In 2024, it was most common among permanent employees aged 30–54 years to work at least half of the days from home. Since 2019, the share for this age group has increased from about 4 percent for women and 5 percent for men to 14 per cent for each group.

There are also large differences between employees with different levels of education and between different sectors. Working from home is most common and has increased the most among people with post-secondary education and who work within either the private service sector or the state sector. Among these persons, the share who work from home at least half of their working days has increased from 10 to 22, and from 12 to 21 percent, respectively. The opposite is observed for the municipal sector, where the corresponding share has instead decreased between 2019 and 2024, from 7 to 5 percent. The fact that fewer people work from home within the county council and municipal sectors can be explained by the composition of professions, where work tasks require physical meetings to a greater extent.

The increased extent of working from home is also very much a metropolitan phenomenon, although working from home has also increased outside the larger cities. Before the pandemic, the share of people who worked from home was relatively evenly distributed across metropolitan, urban and rural areas. On the other hand, the share who often work from home has increased to just over 15 percent in the metropolitan areas, compared to about 10 percent in urban and rural areas.

The **time usually worked** specifies how many hours a person usually works during a working week, includes both main and secondary employment.

Working remotely from home frees up time that is otherwise spent commuting to and from the workplace, among other things. This time can either be spent on leisure or in some cases more hours worked. In general in all reporting groups, the results show that the usual hours worked per week are higher among people who work from home. The difference between those who work from home and those who do not is about the same in most reporting groups in the report. Between sectors, the difference is most pronounced for people who work in county council or municipal sectors. In these sectors, hours worked are almost 3 hours higher among those who work from home. A result in the opposite direction is observed in IT professions where working from home is most widespread. In these professions, those who work from home instead tend to work about an hour less.

A regression model has been used to investigate the relationship between working from home and time worked, where time worked is explained by working from home and other background factors. The results show that there is an overall positive correlation between working from home and regular working time, at both individual and professional level. The average marginal effect of working from home in the model varies from 0.5–1.5 hours per week between different reporting groups. Working from home is to a greater extent linked to more hours worked in the younger and older age groups, among people without post-secondary education and in rural areas compared to in the metropolitan areas. However, there is a significant variation between occupational categories. In some qualified professions, such as managers and teachers, working from home is linked to 2–4 more hours worked per week. In the IT professions where the extent of working from home is the greatest, on the contrary, remote work from home is linked to slightly fewer hours worked.